

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocații Șchiopu Arcadie și Malanciuc Viorel în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2019 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 iunie 2018, în cauza penală în privința lui,

Lozovan Oleg XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 15.11.2017 – 13.06.2018

instanța de apel: 11.12.2018 – 05.02.2019

instanța de recurs ordinar: 11.03.2020 – 28.10.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 iunie 2018, Lozovan Oleg a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, și în baza acestei legi i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei de către Lozovan Oleg, urmând a fi calculat din 13 iunie 2018, cu includerea în termenul ispășirii pedepsei perioada aflării în stare de arest de la 16 octombrie 2017, până la data de 13 iunie 2018.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Lozovan Oleg la XXXXX, aproximativ la ora 03:20, în timp ce se afla în apartamentul nr. XXXXX, din str. XXXXX, mun. Chișinău, ca urmare a apariției unui conflict, care a generat într-o altercație între acesta și Bugrov Denis, acționând cu intenție directă, i-a aplicat ultimului o lovitură cu un cuțit în regiunea abdomenului.

În rezultatul acțiunilor lui Lozovan Oleg, părții vătămate Bugrov Denis, conform Raportului de expertiză nr. XXXXX din 31 octombrie 2017,

i-au fost cauzate vătămări corporale grave care prezintă pericol pentru viață, sub formă de plagă tăiată penetrantă a peretelui abdominal anterior cu lezarea lobului stâng a ficatului; hemoperitoneum (1500 ml.).

Astfel, Lozovan Oleg prin acțiunile sale intenționate a săvârșit vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, adică infracțiune prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal.

3. Sentința primei instanțe, a fost atacată cu apel de către:

- procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Centru, Plamadeala Dumitru, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a aplica în privința inculpatului Lozovan Oleg pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare pedepsei stabilite în penitenciar de tip semiînchis, cu includerea în termenul ispășirii pedepsei de către Lozovan Oleg termenul menținerii acestuia în stare de arest începând cu data de 16.10.2017, cu încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 448 lei suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare;

- inculpatul Lozovan Oleg, prin care a solicitat admiterea apelului și casarea sentinței.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a invocat că:

- aplicând inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen mai mic decât cel solicitat de acuzatorul de stat, nu va fi atins scopul de reeducare și corectare a acestora, instanța de judecată diminuând acel factor de abținere de la comiterea unor asemenea infracțiuni de către inculpat. Acest fapt urmând a fi apreciat și în raport cu riscul de a transforma săvârșirea acestei infracțiuni în îndeletnicire, în condițiile când va fi sesizat de către infractori faptul dezinteresului statului de a condamna asemenea cazuri;

- la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța, urma să i-a în considerație faptul că acesta nu și-a recunoscut vinovăția, nu este angajat în câmpul muncii, anterior a fost condamnat pentru comiterea unor infracțiuni cu intenție;

- sentința este ilegală în ceia ce privește refuzul în satisfacerea solicitării acuzatorului de stat de a încasa de la inculpat cheltuielile judiciare în mărime de 448 lei, suportate pentru efectuare expertizei judiciare;

- efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare, imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat;

- obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli. Obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță;

- stabilindu-se vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

3.2. În motivarea cererii de apel, inculpatul a invocat că:

- nu au fost examinate probele care dovedesc nevinovăția inculpatului în cele incriminate;

- prima instanță a admis o serie de încălcări care a dus la emiterea unei sentinței neîntemeiate, bazată pe fapte inexistente.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2019, a fost respins, ca depus peste termen apelul inculpatului Lozovan Oleg, și respins ca nefondat apelul procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Centru, Plamadeala Dumitru, cu menținerea sentinței primei instanțe fără modificări.

Termenul executării pedepsei inculpatului Lozovan Oleg, urmând a fi calculat din data de 05.02.2019, cu includerea în acest termen a duratei aflării inculpatului în stare de arest de la data de 16.10.2017 până la 05.02.2019, inclusiv.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, în cadrul examinării prezentei cauzei penale în instanța de fond, inculpatul Lozovan Oleg a fost prezent în ședințele de judecată, fiind audiat și oferit declarații, fapt confirmat atât prin procesul verbal al ședinței de judecată cât și prin declarațiile oferite de el instanței, anexate la materialele cauzei, (f.d.7-16, vol. II).

Potrivit procesului verbal al ședinței de judecată, la data de 13 iunie 2018, inculpatul a fost prezent la pronunțarea integrală a sentinței, fiind asistat de apărător, i s-a adus la cunoștință soluția instanței de judecată, dar și modalitatea și termenul în care inculpatul poate contesta sentința cu apel în situația unui eventual dezacord cu hotărârea instanței de judecată.

La fel, potrivit recipisei anexate la materialele cauzei, la 13.06.2018, data la care s-a pronunțat sentința primei instanțe, inculpatul Lozovan Oleg

a primit copia sentinței, fapt confirmat prin semnătura acestuia (f.d.23, vol. II).

Instanța de apel a reținut că, potrivit regulii generale prescrise de art. 402 Cod de procedură penală, termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu prevede altfel. Excepția de la regula dată este reglementată de legiuitor în dispoziția art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală, unde se specifică că apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege, este considerat ca fiind făcut în termen, dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Instanța de apel a constatat că apelul declarat de către inculpatul Lozovan Oleg nu poate fi repus în termen, mai mult, inculpatul nici nu a solicitat repunerea în termen, la fel, nu a elucidat careva motive întemeiate exhaustiv prevăzute de legiuitor la art. 403 Cod de procedură penală, indicând doar că nu este de acord cu sentința contestată, însă nu a indicat careva circumstanțe ce ar indica că a fost în imposibilitate să depună apel în termen.

Subsidiar, Colegiul reiterează că prin admiterea unui apel tardiv și poziționarea uneia dintre părțile procesului penal pe o treaptă mai avantajoasă decât cealaltă parte, se încalcă vădit principiul egalității armelor, care *inter alia* prevede că fiecare parte trebuie să beneficieze de o posibilitate rezonabilă de a prezenta cauza sa în condiții care să nu-i plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu partea adversă. În cele din urmă, se notează că aplicarea regulilor privind termenele de procedură este susceptibilă de a încălca principiul egalității armelor și a securității raporturilor juridice, în general, în măsura în care fiecare dintre părți nu se vor bucura de aceleași mijloace pentru a prezenta argumentele sale în fața unei instanțe (a se vedea în acest sens, *Varnima Corporation International S.A. contra Greciei*, nr.48906/06, §27, 28 mai 2009; *Ben Naceur contra Franței*, nr.63879/00, §32, 3 octombrie 2006; *Wynen contra Belgiei*, nr.32576/96, §32 CEDO 2002-VIII).

Instanța de apel raportând la materialele cauzei, textele de procedură penală indicate mai sus și statuările din jurisprudența constantă a Curții Europene, a reținut că în speța discutată termenul de declarare a apelului a fost omis de către inculpatul Lozovan Oleg, din circumstanțe care sunt imputabile instanței de judecată.

Respectiv, instanța de apel a conchis că apelul inculpatului Lozovan Oleg, depus la data de 28.12.2018, urmează a fi respins ca fiind depus peste termen.

Referitor la apelul procurorului, instanța de apel a enunțat că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, aplicând o pedeapsă proporțională faptelor comise.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor

Instanța de apel a constatat că, în afară de declarațiile martorilor și părții vătămate, culpa inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, mai este demonstrată și prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, cum ar fi, informația „902”, din 15 octombrie 2017 ora 04:28 minute precum că, pe str. XXXXX ap. X, mun. Chișinău, a avut loc un conflict, fiind produsă o plagă de cuțit, (f.d.6); raportul colaboratorului de politie al DP mun. Chișinău din 15.10.2017 potrivit căruia se confirmă că, deplasându-se la fața locului pe str. XXXXX ap. X, mun. Chișinău, a fost depistată o persoană de gen masculin însângerată în regiunea abdomenului, (f.d.7); raportul colaboratorului de politie din cadrul IP s. Centru, potrivit căruia a raportat că, deplasându-se pe str. XXXXX ap.X a constatat că, din spusele proprietarului apartamentului Lozovan Oleg întrebându-l băuturi spirtoase în apartamentul său, în urma unui conflict, unul din persoanele prezentate, i-a aplicat lovituri în regiunea abdominală și toracale lui Bugrov Denis, pricinuindu-i leziuni corporale, la ce el i-a chemat salvarea, apoi a venit și echipajul „903”; trimitere-extras din fișa medicală pe numele lui Bugrov Denis (f.d.9), potrivit căruia a fost diagnosticat, plaga penetrantă a abdomenului; procesul verbal de cercetare la fața locului, cu fototăblițele anexate, unde obiectul cercetării este supus ap.25 situat pe str. V. Alecsandri, mun. Chișinău, (f.d.10-23); procesul-verbal de audiere a părții vătămate Bugrov Denis (f.d.35-36); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15 octombrie 2017, în cadrul căruia s-a stabilit locul comiterii infracțiunii, produsă în apartamentul nr. XXXXX, str. XXXXX, mun. Chișinău. De asemenea, în cadrul examinării locului infracțiunii au fost ridicate articole de vestimentație ale victimei cu urme de sânge al său și urme de culoare brună de pe suprafața podelei din apartamentul menționat, (f.d.10- 23); raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 31 octombrie 2017, conform căruia la cet. Bugrov Denis, a fost constatată: plagă tăiată penetrantă a peretelui abdominal anterior cu lezarea lobului stâng a ficatului, hemoperitoneum (1500 ml.), care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatică a unui obiect tăietor, posibil în timpul și circumstanțele indicate.

Aceste leziuni corporale prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă. De stabilit cu certitudine poziția agresorului față de partea vătămată nu este posibil. În momentul cauzării s-a acționat cu o putere suficientă pentru producerea leziunilor corporale constatate. Regiunea anatomică unde este localizată leziunea corporală este accesibilă pentru mâna proprie. Ținând cont de localizarea anatomică și caracterul morfologic al leziunii corporale constatate producerea acestora în rezultatul căderii libere din poziție verticală se exclude, (f.d.42-43); raportul de expertiză judiciară nr. 4613 din 17 octombrie 2017, conform căruia la Lozovan Oleg, au fost constatate următoarele: echimoze la nivelul feței, echimoze la nivelul brațului drept treime medie și inferioară suprafața laterală, echimoză la nivelul brațului stâng treime inferioară față posterioară, echimoze la nivelul antebrațului drept treime inferioară, echimoze la nivelul coapsei drepte, echimoză cu excoriație la nivelul gambei drepte, excoriații la nivelul degetului I piciorul drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată. În momentul cauzării leziunilor s-a acționat cu o putere suficientă pentru producerea leziunilor depistate. De stabilit cu certitudine câte lovituri au fost aplicate și care este consecutivitatea lor nu este posibil. Regiunile anatomice unde sunt localizate leziunile corporale sunt accesibile pentru mâna proprie, însă nu sunt caracteristice pentru autoprovocare. Leziunile corporale depistate nu sunt periculoase pentru viața și sănătatea omului. Ținând cont de localizarea și caracterul morfologic al leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii corpului din poziție verticală nu se exclude. Echimoză la nivelul treime superioară față posterioară și treime medie față medială brațul drept, echimoză la nivelul brațului stâng treime medie față posterioară, echimoză la nivelul cotului stâng, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, în diverse circumstanțe, au o vechime nu mai puțin de 3-4 zile până la examinarea medico-legală din 16.10.2017 și se califică ca vătămare neînsemnată. 8. În această ordine de idei, Colegiul analizând și apreciind sistemul de probe sus indicat prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor legale, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile martorilor și a părții vătămate, care fiind cumulate combat poziția inculpatului și indică indubitabil că Lozovan Oleg Victor a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, vătămarea menționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

Instanța de apel a considerat că argumentele inculpatului Lozovan Oleg, precum că, el nu a avut intenția și nu a săvârșit careva acțiuni în

privința părții vătămate, întemeiat au fost apreciate critic, or aceste afirmații se combat prin totalitatea probelor cercetate sub toate aspectele în ședința de judecată și astfel, instanța a considerat ca fiind doar o versiune de apărare a declarațiilor inculpatului, date în cadrul ședinței de judecată.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, totodată a reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedepsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

A mai invocat că, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Instanța de apel a accentuat că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Quantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Instanța de apel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul Lozovan Oleg, nu și-a recunoscut vina în cele comise, are antecedente penale, nu a regretat de cele comise. Prin urmare circumstanțele cauzei în

ansamblu conving instanța de judecată de faptul că, este necesar de a-i aplica inculpatului pedeapsa închisorii.

Instanța de apel a apreciat apelul procurorului în partea stabilirii pedepsei ca fiind nefondat, or, pe de o parte instanța a reținut că procurorul nu indicat nici un motiv clar, în baza căruia și-ar justifica cerințele, iar pe de altă parte, instanța a reținut că partea vătămată l-a iertat pe inculpat, nu are careva pretenții, respectiv, pedeapsa aplicată de prima instanță poartă un caracter echitabil.

În altă ordine de apel, instanța de apel analizând cererea de apel declarată de acuzator de stat, în partea în care s-a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului Lozovan Oleg, o consideră ca fiind neîntemeiată și lipsită de suport legal, din următoarele considerente.

Instanța de apel a reținut că acuzatorul de stat a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată pentru instrumentarea cauzei penale în mărime de 448 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale din contul inculpatului, cerință, care just a fost respinsă de prima instanță.

A constatat instanța de apel că rapoartele de expertiză indicate supra, a fost dispuse, având la baza dispozițiile imperative prevăzute la art. 143 Cod de procedură penală, astfel, alin. (2) al normei indicate, în vigoare la momentul efectuării expertizelor în speță, prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Drept urmare celor invocate, instanța de apel a indicat că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat. Astfel, instanța de apel a reținut că expertiza medico-legală a fost ordonată de către organul de urmărire penală/procuror, în vederea constatării existenței leziunilor corporale și a gradului acestora, prin urmare, acestea, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării

În concluzie, instanța de apel a constatat faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

5. Decizia instanței de apel din 05 februarie 2019, a fost atacată cu recurs ordinar de către:

- avocatul Șchiopu Arcadie în numele inculpatului Lozovan Oleg, prin care fără a invoca vreun temei pentru recurs ordinar prevăzut de art. 427

alin.(1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și sentinței și achitarea inculpatului Lozovan Oleg;

- avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpatului Lozovan Oleg, prin care invocând ca temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și sentinței, cu remiterea cauzei la rejudecare în Curtea de apel Chișinău, în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Șchiopu Arcadie în numele inculpatului Lozovan Oleg a invocat că:

- prima instanță și instanța de apel nu a luat în considerație că acuzarea adusă inculpatului Lozovan Oleg este una neîntemeiată și nefondată, bazată doar pe presupuneri, în lipsa probelor ce ar demonstra cu certitudine vinovăția inculpatului;

- vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii nu a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de fond și instanța de apel;

- prima instanță cât și instanța de apel nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate Bugrov Denis date la urmărirea penală și în cadrul ședințelor de judecată prin care a declarat că nu a avut nici un conflict cu inculpatul, nu poate să precizeze că anume Lozovan Oleg l-a tăiat cu cuțitul, cine i-a aplicat leziuni corporale nu ține minte, la poliție i-a fost întocmit proces-verbal și a dat declarații, pe care le-a semnat. Când a dat declarații el nu a citit înainte de a semna;

- prima instanță cât și instanța de apel, greșit a concluzionat, luând în considerație declarațiile părții vătămate Bugrov Denis și a martorilor Rasputina Anna, Apostol Alexandru, Abușenco Igor ca probe ce demonstrează vinovăția inculpatului;

- declarațiile părții vătămate și a martorilor demonstrează contrariu și anume, nevinovăția inculpatului Lozovan Oleg.

5.2. În motivarea recursului ordinar, avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpatului Lozovan Oleg a invocat că:

- instanța de apel a făcut aceleași constatări ca și prima instanță, însă fără a cerceta probele, copiind declarațiile martorilor date în prima instanță, cu transcrierea lor în decizie;

- instanța de apel n-a dat o apreciere declarațiilor părții vătămate din prima instanță și anume: nu-și amintește despre discuția de lângă scară, și nu a povestii nimic la poliție deoarece nu ține minte. Nu poate să precizeze că anume Lozovan Oleg l-a tăiat cu cuțitul. Instanța de apel a evitat să de-a o apreciere acestor declarații;

- a fost încălcat dreptul părții la un proces echitabil, un drept prevăzut și garantat de legislația națională.

6. Referință asupra recursurilor declarate, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție,

Crijanovschi S., prin care a solicitat a decide asupra inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând, admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu corespunde cerințele de formă și conținut prevăzute în art. 429 și 430.

Dispozițiile art. 430 Cod de procedură penală, stipulează cerințele, cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroare comisă de instanță.

Colegiul penal, verificând motivele recursurilor declarate constată că, avocații Șchiopu Arcadie și Malanciuc Viorel în numele inculpatului Lozovan Oleg, își declară dezacordul cu hotărârile judecătorești adoptate la caz, însă aceștia nu specifică concret temeiul prevăzut de legea procesuală la utilizarea acestei căi de atac, și anume, nu abordează careva probleme de drept, nu indică la careva erori comise de instanțele de fond ce ar genera casarea acestora, nu-și argumentează recursurile în sensul declarat și nu semnalează careva temei pentru recurs din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, adică în adresa instanței supreme a parvenit un recurs nemotivat prin prisma normelor prevăzute de legislația procesual penală.

Totodată, Colegiul menționează că, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede 16 puncte cu temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci partea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, să motiveze recursul și să indice eroarea ce s-a comis, în coraport cu cel puțin unul din temeiurile enumerate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

În cazul în care autorul nu invocă concret sau nu semnalează în recurs temeiul pe care se bazează, din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) al art. 430 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul constată că, recursurile ordinare deferite examinării, nu întrunesc condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este în

drept să completeze recursurile recurenților cu circumstanțe de fapt și de drept, care i-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În consecință, dat fiind faptul că în fața instanței de recurs nu este stabilit cadrul discuției, neregăsindu-se o motivare a recursurilor înaintate, în corespundere cu prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal conchide că recursurile avocaților Șchiopu Arcadie și Malanciuc Viorel în numele inculpatului Lozovan Oleg, sunt inadmisibile, deoarece nu îndeplinesc cerințele de conținut, prevăzute în 430 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocații Șchiopu Arcadie și Malanciuc Viorel în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2019, în cauza penală în privința lui *Lozovan Oleg XXXXX*, deoarece recursurile nu îndeplinesc cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 26 noiembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda